

Valget

Vi regner med at dette nummer av bladet kommer herne liende for valget og vi er det, fordi vi gjerne kan en gang vil be dem tenke over om det ikke ved dette valg er på sin plass å være med på skape bevegelse igjen norsk politikk. Uansett fordelingen av skylden for «retts»-oppgjøret mellom de parlamentarisk ansvarlige i Arbeiderpartiet og de borgerlige partier som understøttet uretten, er det klart for enhver at med det nåværende styre er retten låst fast for godt. Det er nok mulig — ja, kanskje sannsynlig, at vi ikke har noe å håpe på under et borgerlig styre heller. Men da er iallfall mulighetene tilstedes uansett hva som hittil har hendt.

Ut fra disse betraktninger vil vi altså for dette valg komme som et forsøk oppfordre NS-folk til å stemme borgerlig, og vi viser til hva derom er anført på annet sted i avisen av Olaf Holm og av redaksjonen.

Hewinskomplekset

Quislingbiografien til engelskmannen Hewins har tydeligvis rammet midt i blinken av rettsvikernes onde samvittighet. Alt fra begynnelsen av foranlediget den de utroste utfallelser og skjeldsord fra folk som en ellers skulde ha bedre om, blant andre Arbeiderpartiets prestelige fylkesmann Varmann. Videre trådte «ekspertene» under heiarop pressen sammen til drøftelse av om det i England kunnskjoneres mot «endel ukledige, men rent periferer anskelser i boken til Hewins for dermed å slå også alt det tilgje ihjel etter gammelt mønster under norsk behandling av angrepene på «retts»oppgjøret. Heldigvis for herre oppgav en denne tanke. De britiske retter har jo bevarer selvstendighet og lar seg ikke dirigere av maktthavere og andre.

I beispelsen grep man så til å blåse opp en privat bit mellom FOLK OG LAND og Sverre Hartmann — som forøvrig ble løst ganske lett og uten myndighetenes mellomkomst — til en stor affære verdt omtale over manuskripter i alle aviser og stort oppslag i fjernsynet. Her skulle en få en Hewinsaffære på norsk jord, forkynte VERDENS GANG og riksadvokaten ilte personlig til for å vareta «hensynene» hans skjønn fant krevet offentlig tilfelle mot vårt blads redaktør.

Da formærmene forsvant i og med forliket, forsvant så riksadvokatens løvlige adgang til å engasjere det offentlige i saken, og etter hva det svært godt underrettede VERDENS GANG vet å berette har riksadvokaten også fått ordren om offentlig tilfelle tilbake.

Heldigvis åpner det seg nu følge DAGBLADET nye muligheter gjennom en hetsfilm som «744 danske motstandskjemper» har skillinget sammen til og som skal sendes ut over verden. Når dette leses har den alt hatt premi i Oslo. Den skal være bygget på såkalte autentiske uttak av en danske, og det legges naturlig nok stor vekt på vise dagliglivet under «hakekorsets svøpe» slik at de minst for den nye generasjon blir den ypperligste helseundervisning.

Riktig nok er det så at fotografen — rimeligvis av de grunner — da han tok seg over til Norge for også å lage slike redselsskildringer herfra fant at «det var ikke lett her som i Danmark, og resultatet ble null».

Men hva gjør det! Filmen «Norden i flammer» vil vel gjøre sin virkning rundt i verden, håper DAGBLADET. For det kunne jo kanskje ha hendt her det som

Lindstrøm treffer spikeren på hodet

Inn kan si litt av hvert om byråsjef Lindstrøm, og det er da også blitt sagt — for å tale med VERDENS GANG (om Berggrav). Men han er iallfall ganske fersk av seg og treffer ofte spikeren på hodet. Hele den internasjonale anstrøke og negerglade norske presse er dypt rystet over noen notater Lindstrøm gjorde i Industridepartementet og som statsråd Holter lot passere uten videre. Selv synes vi det er meget i det den daværende byråsjef skrev til departementssjefen: «Det er nå et spørsmål om ikke tiden er inne for norsk utenriksledelse å konsentrere seg om Norge og de problemer som knytter seg til vårt eget land, og så får man la veggeles og DDT i Afrika, befolkningsproblemer og analfabetsisme i Asia og Syd-Amerika ordnes av andre».

Han gir også utenriksdepartementet det gode råd at vi ikke må geberde oss «som om vi var en nasjon på 100 millioner mennesker og ikke 3,5 millioner» og at vi ikke må tro oss meningsberettiget til å ordne opp med alt mulig i verden. Og gjentatte ganger råder han utenriksdepartementet til nå å bekymre seg mere om Svalbard og mindre om «svartsmuskede siggynere, underernærte indere og undertrykte hvite». Han skriver også om «kongongre, plattfotede bladnegre» o.s.v. — Norge bor «duse sine egne problemer. Det har et latterlighets skjær når man leser om vår utenriksledelses velmenende ord til de frie folk i verden».

Vi tror i det hele tatt at saken mot Lindstrøm kommer til å by på litt av hvert både av ferske fraspark og av pikante avsløringer fra Arbeiderpartiets departementsdyller.

Vask, maling, tapeisering, mønstermaling, RIMELIG I. KL. FAGMANN — Telefon 25 12 91 —

Kristne Venner

Har du lyst til å treffe gamle venner i et åpent miljø? — Kristne Venner møtes den første fredag hver måned i Colletsgate 43. Etter en tale er det bevertning og anledning til selskapeilig samvær. Møtetid kl. 19.30.

hendte i det Danmark som ikke hadde noen Quisling. — Ialffall lufter DAGBLADET sitt Hewins-kompleks ved å erklære at «spesielt verdifullt for oss nordmenn er det hvis den (filmen) blir vist i England, fordi britene da med egne øyne kan se hvor meningsløs Hewins' bok om Quisling er». Tilross altså for at resultatet av filmingen i Quislings Norge var lik null!

Hvilke absurde reaksjoner hos myndigheter og i presse vil Hewinskomplekset fremkalle neste gang?

Valget og vi 109393

TIL STUDIUM I SISTE LITEN!

Redaktøren har oppfordret NS-folk til ved sin stemmegivning ved forestående stortingsvalg å ha oppmerksomheten rettet mot vippenandtenene mellom partiene — innen hver valgkrets.

Her er et bidrag: Etter hva man har fått opplyst vipper siste mandat i Akerhus mellom Ap. og Venstre. Valget mellom disse partier er ikke tvilsomt. Dessuten kan Venstres kandidat Halvdan Hegtun (alias Eiven Brattbakk) med sitt mindre gravalvorlige syn på tidens foreteelser nok ha en misjon på Stortinget.

I Oslo skal det siste mandat vippe mellom Venstre og Kristelig Folkeparti. Venstre i Oslo, det er «Dagbladvenstre». Det stemmer ingen NS-mann på.

Den som har fulgt Krf.s representanter i Stortinget, har ikke unngått å se, at de er ikke bare «kristelige», som partiet chikaneres for, men kristne menn av høy etisk standard. At det siste er påkrevet vet ingen bedre enn NS-folk. Dessuten er partiet intet karriereparti. Strebere får søke annensteds hen.

På Høyre stemmer man overhodet ikke — uansett valgkrets. Partiet har godttatt som en av sine fremste menn en mann, som da «retts»oppgjøret sist var på tapet i Stortinget presterte å innrømme, at det var ulovlig, men «nødvendig». Siste påstand ble ikke nærmere belyst. Slike uhyligheter får partiet som sådant ta ansvaret for. Folkelig stemmes der ikke på Høyre, der som konservativt parti fremfor noe annet burde holde seg til gjeldende lov og rett og ikke komme med revolusjoner jus fra Moskva.

NS har forøvrig ved et tidligere stortingsvalg flyttet litt på brikkene på lignende grunnlag.

Ap. er det utpregede karriereparti, som med statsministeren i spissen har knesatt den politiske nepotisme ved belønning med høye embeder til dem, som «har ofret (sic) seg» for politikken, — endog

Arhitekt
HUSTAD
Berumsvn. 5 — O. Ullern
Telefon 55 61 29 — Oslo

til analfabeter i vedkommende embedsfig.

I Sogn og Fjordane bør der dog som en unntagelse stemmes på Ap. Det har sørenskriver Stavang ærlig fortjent for sin redelighet og sjeldne moralske mot.

Der har ved tidligere valg regelmessig vært gjort beklagelser fra oppstillede kandidater til NS-folk om å stemme på dem. Tilgjengjeld har vedkommende lovet å støtte Forbundet i dets arbeid. Den enkelte NS-mann kjenner dem best selv. Slike løfter er hittil ikke oppfylt. Lister hvor vedkommende navn står, bør derfor forkastes til fordel for et annet parti.

OLAF HOLM.

I tilknytning til foranstående, som vi gir vår fulle tilslutning, vil vi for dem som finner det å være en plikt å stemme i år, antyde en fornuftig stemmegivning også i de valgdistrikter som Holm ikke nevner.

I Ostfold synes vi Senterpartiet utpeker seg som det selvfølgeligste stemmeobjekt og det samme gjelder Hedmark, hvor det kan være fare for at kommunistene tar tilbake det ene av Senterpartiets mandater. En bør etter vår oppfatning også stemme med Senterpartiet der hvor ikke andre hensyn spiller inn. Det gjelder i følgende valgdistrikter: Oppland, Buskerud, Vestfold (hvor partiet har en meget stor sjanse til å ta et mandat fra Arbeiderpartiet, eller iallfall fra Høyre), Vest-Agder, Rogaland, Nordland, Møre og Romsdal (hvor partiet meget lett kan ta Arbeiderpartiets sistemandat), Trøndelagsfylkene og Troms (hvor det også er stor sjanse til mandaterobring fra Arbeiderpartiet).

Kristelig Folkeparti bør vel få våre stemmer foruten i Oslo som Holm foreslår, i Telemark (hvor det kan være fare for tap av mandat til Arbeiderpartiet), Aust-Agder (hvor partiet har muligheter for å ta et Høyremandat), i Bergen (hvor partiets sistemandat er truet av Arbeiderpartiet) og i Nordland (hvor det vel står mellom dette parti og Venstre).

I Finnmark hvor kampen om sistemandatet nok står mellom Arbeiderpartiet og de redere kommunistiske brodere, er det ikke umaken verd å stemme for våre folk.

Det er fremdeles en, om enn snau tid, til å få med seg noen naboer og venner fra «Sangforeningen» på en slik nodiansats for å medvirke til litt uto også i norsk politisk liv.

Red.